

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: Szomorú karácsony

Forrás:

Az Újság

Bp.

1918. dec. 27.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

398.332.4i

Hely

Idő

" 1918 "

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinyomda 1916.

— Szomorú karácsony. Szent karácsony estjén sokszorosán éreztük, hogy lelkünkre nehezedik e fájdalmas idő minden nyomorusága. A gyerekek ünneplése se volt zavartalan; a családfő keserűen panaszolta el a kicsinyeknek, a kik még nem tudnak semmit ország bajáról, vagy az ember keservéről, hogy az idén nincs karácsonyfa, el kell fogadni a szerény fenyőágot, elfogyott a játék, csak kezdetleges fatákolmányok vannak, azért is annyit kell fizetni, mint valamikor a játékipar remekbe készült csecsebecséséért. Nincsen aranydió, selyembe göngyölt selyenczuk r. Nincs vigasság, nincs ujjongás, csak megépzott lelkileg meggyötört emberek halk feljajdulása rezignált imája. Kint ólomszínű égből szüntelenül nedvesség szivárog; annak a kevés embernek, a ki haza siet, czüppog a sár a cipője alatt. Minden részen már kihalt az utca, de nem ragyognak az ablakok sem. Azután ráborul a fővárosra a vigasztalanul sötét, fázós, didergős éjszaka. Az utcásorok kihaltak, kietlenek. Néha revolver csattan, puska durrog. Így ünnepl a garázda, féktelen elem a külvárosokban, ezzel vigad az elvadult erkölcs, bár nem tervez semmi rosszat, csak vaktában puffog karácsony éjszakájába. Félelmetes, komor, fekete éjszaka ez. A telefont sem kapcsolják, kocsik sem robog az utvonalon. Nehéz volt a lelkünk, a gondtalan gyerekeket korán lefektettük, mi is korán pihenőre tértünk karácsony szent éjszakáján, de hasztalan fogtuk le szemünk, temettük fejünket a párnák közé, hogy ne lássunk, ne halljunk... bizony-bizony, elkerült az álom.